

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.597/2025/5/II.

A felperes:

Magyar Helsinki Bizottság, 1074 Budapest, Dohány utca 20. II/9.

A felperes képviselője:

Dr. Fazekas Tamás ügyvéd, 1055 Budapest, Falk Miksa utca 13. II/3.

Az alperes:

Igazságügyi Minisztérium, 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az alperes képviselője:

Biczi és Turi Ügyvédi Iroda, 1088 Budapest, Rákóczi út 11. III. em. ek1.

(ügyintéző: dr. Turi György ügyvéd)

A per tárgya: személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 3/B.P.20.422/2024/21.

A fellebbezést benyújtó fél: felperes (23. sorszám), alperes (22. sorszám)

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és azt állapítja meg, hogy a www.magyarhirlap.hu honlapon a 2020. szeptember 7. napján megjelent „Erősen kormányfüggő álcivil érzékenység” című cikkben a felperes jóhírnévhez való jogát az alperes azzal sértette meg, miszerint a képviselőjében dr. Völner Pál valótlanul állította, hogy a felperes a 2006-os véres rendőrrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején nem lépett fel, egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben a gyülekezési joggal összefüggésben.

Megállapítja továbbá, hogy a www.magyarhirlap.hu honlapon 2020. szeptember 15. napján megjelent „Kormányfüggő Soros-érzékenység” című cikkben az alperes azzal sértette meg a felperes jóhírnévhez való jogát, miszerint a képviselőjében dr. Völner Pál valótlanul állította, hogy a felperes a 2006-os véres rendőrrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben a gyülekezési joggal összefüggésben.

Megállapítja továbbá, hogy a www.magyarhirlap.hu honlapon 2020. szeptember 15. napján megjelent „Kormányfüggő Soros-érzékenység” című cikkben az alperes azzal sértette meg a felperes jóhírnévhez való jogát, miszerint a képviselőjében nyilatkozó dr. Völner Pál azt a

való tény, hogy a felperes nem képviselt ártatlanul meghurcolt személyt az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt, abban a hamis színben tüntette fel, hogy az ártatlanul bántalmazott embereknek jogi segítséget és képviseletet nem nyújtott.

Elégtételadásként az alperest arra kötelezi, hogy a felpereshez 15 napon belül eljuttatott levélben kérjen bocsánatot az elkövetett jogsértésekért oly módon, hogy azokat az ítélet rendelkező részében foglaltak szerint tüntesse fel, megjelölve a felperes és az alperes nevét is. A bíróság feljogosítja a felperest ezen levél nyilvánosságra hozatalára.

Az elsőfokú bíróság által az alperes terhére megállapított sérelemdíj összegét 1.000.000 (egymillió) forintra és annak a 2020. szeptember 15. napjától járó a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező késedelmi kamataira felemeli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 90.000 (kilencvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Megállapítja, hogy 120.600 (százhuszezer-hatszáz) forint fellebbezési illeték a magyar állam terhén marad.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1989 áprilisában alapított közhasznú, országosan ismert, tevékenységével összefüggésben közszereplőnek minősülő, jogi személyiséggel rendelkező egyesület. Tevékenységét hazai és nemzetközi szinten egyaránt kifejtő civil szervezet.
- [2] Az ügy előzményeihez tartoznak a 2006. őszének budapesti gyülekezésekkel összefüggő eseményei. Az adott időben és helyen a magyar rendőrség hivatásos állományának tagjai – noha nem vitásan tagjai ellen is több esetben követtek el hivatalos személy elleni erőszakot – 2006 szeptemberében és októberében számos esetben békés tüntetőkre és egyszerű járókelőkre támadtak, s később ártatlannak bizonyult személyek ellen személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedést alkalmaztak. A rendőrség eljárását több bizottság is vizsgálta, a legismertebb az első magyar ombudsman által vezetett és róla elnevezett ún. Gönczöl-bizottság, amelyet a Kormány 1105/2006. (XI. 6.) számú határozata hozott létre.
- [3] Az Országgyűlés Emberi jogi, kisebbségi, civil- és vallásügyi Bizottságának a 2002 és 2010 között és különösen 2006 őszén az állam részéről a politikai szabadságjogokkal összefüggésben elkövetett jogsértéseket vizsgáló albizottsága jelentésében megfontolásra javasolta – mások mellett – a Magyar Helsinki Bizottság állami kitüntetését is „az emberi jogok érvényesülése területén szerzett érdemeire” tekintettel (F/10). A felperes nemzetközi jogvédő tevékenysége keretében kiegészítő jelentést írt az ENSZ Kínzás Elleni Bizottságának, az ENSZ Emberi jogi Bizottságához és az Európa Tanács Kínzás Elleni Bizottságához is fordult (forrással ellátott magyar fordítások F/11), ezekben hangsúlyosan és kifejezetten figyelmeztetett a 2006-os események kapcsán elkövetett jogsértésekre.

- [4] Az alperes a Kormány igazságügyért, választójogi és népszavazási szabályozásért, áldozatsegítésért, kárpótlásért, európai uniós ügyek koordinációjáért felelős tagja. Dr. Völner Pál az alperes képviselőjében, vagyis mint az Igazságügyi Minisztérium miniszterhelyettese interjút adott a www.magyarhirlap.hu internetes sajtóterméknek, a gyülekezési jogról szóló 2018. évi LV. törvény kapcsán indult politikai vitában.
- [5] Az interjú 2020. szeptember 7. napján jelent meg, „Erősen kormányfüggő álcivil érzékenység” címmel a www.magyarhirlap.hu honlapon, amelyben Dr. Völner Pál kifejtette, hogy a „gumilövedékek és szemkilövetések idején” a Soros szervezetek egyetlen eljárást sem kezdeményeztek gyülekezési joggal összefüggésben a magyar állammal szemben. A cikkben szó szerint így fogalmazott: „Utánanéztünk, a 2006-os véres rendőrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején a Soros-szervezetek egyetlen eljárást sem kezdeményeztek a magyar állam ellen a gyülekezési joggal összefüggésben. Sem a TASZ, sem a Magyar Helsinki Bizottság nem lépett akkor, úgy tűnik, náluk az érzékenység kormányfüggő, ahogy Soros füttyül, úgy ugrálnak”.
- [6] Az említett portálon 2020. szeptember 15. napján jelent meg egy második cikk, amelyben nem pontosan idézték Völnert és nyilatkozatát, majd szintén szó szerinti idézetként, az alábbiak szerint közölték azt: „A 2006-os véres rendőrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején a Soros-szervezetek egyetlen eljárást nem kezdeményeztek a magyar állam ellen a gyülekezési joggal összefüggésben. A TASZ és a Magyar Helsinki Bizottság sem képviselt egyetlen ártatlanul meghurcolt személyt az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt. Úgy tűnik, náluk az érzékenység kormányfüggő, ahogy Soros füttyül, úgy ugrálnak”.
- [7] A felperes két alperessel szemben nyújtott be keresetet 2024. február 15. napján. A II. rendű alperessel a per folyamán egyezséget kötött, így az elsőfokú bíróság csak a korábbi I. rendű alperessel kapcsolatban vizsgálta a keresetet.
- [8] A felperes a módosított keresetében kérte, hogy a bíróság
- állapítsa meg, hogy az I. r. alperes képviselője, Dr. Völner Pál révén a www.magyarhirlap.hu honlapon a <https://www.magyarhirlap.hu/belfold/20200907-erosen-kormanyfuggo-alcivilerzekenyseg> internetes linken 2020. szeptember 7. napján megjelent és a 2025. április 29. napjáig elérhető (F/7), „Erősen kormányfüggő érzékenység” című cikkben a nagy nyilvánosság előtt megsértette a felperes jóhírnévhez való jogát azzal, hogy nyilatkozatában I. r. alperes képviselőjeként Dr. Völner Pál valótlanul állította, hogy a Magyar Helsinki Bizottság a 2006-os véres rendőrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben gyülekezési joggal összefüggésben, ekkor nem lépett fel, s hogy érzékenysége kormányfüggő és hogy úgy ugrál, ahogy Soros füttyül;
 - állapítsa meg azt is fentiekén túl, hogy az I. r. alperes, képviselője Dr. Völner Pál útján a www.magyarhirlap.hu honlapon a <https://www.magyarhirlap.hu/belfold/20200915-kormanyfuggo-soros-erzekenyseg> internetes linken 2020. szeptember 15. napján megjelent és a 2025. április 29. napjáig elérhető (F/8) „Kormányfüggő Sorosérzékenység” című cikkben megsértették a felperes jóhírnévhez való jogát azzal, hogy nyilatkozatában az I. r. alperes képviselőjeként Dr. Völner Pál valótlanul állította, hogy a Magyar Helsinki Bizottság a 2006-os véres rendőrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben gyülekezési joggal összefüggésben, hogy érzékenysége kormányfüggő és hogy úgy ugrál, ahogy Soros füttyül;
 - Ezen cikkben továbbá I. r. alperes, képviselője révén azt a való tény, hogy a Magyar Helsinki Bizottság nem képviselt ártatlanul meghurcolt személyt az Emberi Jogok Európai

Bírósága előtt, abban a hamis színben tüntette fel, hogy az ártatlanul bántalmazott embereknek jogi segítséget és képviselőt nem nyújtott.

- Kérte továbbá, hogy kötelezze az I. r. alperest arra, hogy a jogerős ítéletkor használt hivatalos oldalának kezdőlapján 24 órán keresztül, frissítéssel onnan el nem távolítható módon jelenítse meg, hogy a felperestől a fenti jogsértésért bocsánatot kér a következő szöveggel, feltüntetve ebben a jogerős ítélet számát és a jogerős ítéletet hozó bíróságot is:

„A (bíróság neve) (...) számú ítéletének megfelelően az Igazságügyi Minisztérium bocsánatot kér a Magyar Helsinki Bizottságtól azért, mert miniszterhelyettesként Völner Pál 2020. szeptember 7. napján az „Erősen kormányfüggő álcivil érzékenység” című, továbbá 2020. szeptember 15. napján a „Kormányfüggő Soros érzékenység” című, a magyarhirlap.hu portálon megjelent cikkekben hazudott a Magyar Helsinki Bizottság 2006-os tevékenységéről. Ebben az időszakban a Magyar Helsinki Bizottság nemzetközi szervezetek és a magyar igazságszolgáltatás szereplői figyelmét többször felhívta a rendőrség gyülekezési joggal összefüggő tömeges, illetve rendszerszintű jogsértéseire, valamint a magyar hatóságok és bíróságok előtt több vonatkozó ügyben járt el, közigazgatási pert indított, a jogsértések sértettjei számára védelmet és jogi képviselőt biztosított. Ezen cikkekben Dr. Völner Pál valótlan állítást tett a Magyar Helsinki Bizottság függetlenségére is, noha a szervezet tevékenységét a mindenkori kormánytól függetlenül végzi, utasítást semmilyen szervezettől és személytől nem kap és nem is fogad el.”

- Kérte ezenfelül kötelezni az I. r. alperest a két cikkbeli jogsértésért összesen 1.407.843 Ft, azaz egymillió-négyszázhétezer-nyolcszáznegyvenhárom forint sérelemdíj, és annak 2020. szeptember 15. napjától a kifizetés napjáig járó jegybanki alapkamattal egyező kamatának megfizetésére.

Kérte továbbá az I. r. alperest a perköltség megfizetésére kötelezni, melyet az F/9 alatt csatolt megbízási szerződés alapján 330.000 forint + Áfá-ban kért megállapítani.

[9] A felperes a megállapítás iránti kérelmekben szereplő valótlan állításokkal szemben előadta, hogy a valóság ezzel szemben az, hogy ebben az időszakban nemzetközi szervezetek és a magyar igazságszolgáltatás szereplői figyelmét többször felhívta a rendőrség gyülekezési joggal összefüggő tömeges, illetve rendszerszintű jogsértéseire, valamint a magyar hatóságok és bíróságok előtt több vonatkozó ügyben járt el, közigazgatási pert indított, a jogsértések sértettjei számára védelmet és jogi képviselőt biztosított. Továbbá a Magyar Helsinki Bizottságnak Soros György sem közvetlenül, sem közvetve soha semmilyen utasítást nem adott semmilyen konkrét téma vagy ügy kapcsán, s a Magyar Helsinki Bizottság a 2006-os jogsértések idején hatalmon lévő kormány jogsértése ellen is fellépett hazai és nemzetközi fórumokon is.

[10] A felperes véleménye szerint a harmadik állítás önmagában semmitmondó a felperes ügyei kapcsán, hiszen az EJEE szabálya szerint, amennyiben az állampolgár a hazai jogorvoslati lehetőségeket eredményesen vette igénybe, mint ahogy ez a felperes ügyeiben is így volt, eleve nem adhat be panaszt az egyezményesértés miatt, az ilyen panasz eleve elfogadhatatlan. A való tény, hogy mind hazai, mind nemzetközi fórumokon fellépett mind egyedi ügyekben, konkrét hazai sértetti képviselőt biztosítva, mind pedig az általános gyakorlatot kritizálva a magyar állampolgárok elleni tömeges jogsértésekkel szemben. Ehhez képest – tehát másodlagosan – I. r. alperes képviselője azt a valótlan látszatot kelti a cikkekben, hogy ezen időszakban tétlen volt.

[11] A felperes álláspontja szerint a rá vonatkozó kijelentések mindegyike sértette a jóhírnévhez való jogát, ugyanakkor a bocsánatkérés megkövetelése a jogi személy által elkövetett személyiségi jogi jogsértés esetén is indokolt és szükséges.

- [12] Az 1.407.843 Ft sérelemdíj indokául a felperes kifejtette, hogy a jogsértés kifejezetten kirívó álláspontja szerint, mivel az I. r. alperes és képviselője közhatalmat gyakoroltak a cikkek és a közösségi média-bejegyzés idején. Az I. r. alperes természetesen jelenleg is központi államigazgatási szerv, amelynek feladata – nevében is megjelenített módon – az igazságügy. A jogsértés súlyát nem csak a közhatalom birtoklása jelenti ugyanakkor, hanem az is különösen súlyossá teszi, hogy az alperes a magyar állam igazságügyi működéséért felelt a perbeli megjelenések idején és ma is, s ezért a közlések nyomatéka kiemelkedő, ezeknek az állampolgárok az átlagosnál jóval nagyobb hitelt tulajdonítanak. Az alperes a nyilatkozataival gyakorlatilag a szavahihetőségét ássa alá. Megjegyezte, hogy a 2022-es keresetében feltüntetett sérelemdíjat a kumulált infláció mértékével (40.8%) korrigálta.
- [13] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.
- [14] Álláspontja szerint a felperes egy olyan civil szervezet, amely aktív politikai szerepet vesz fel és politikai tartalmú véleményt formál közügyek tekintetében. A kommunikációs lehetőségei meghaladják egy átlagos hazai magánszemély, vagy civil szervezet rendelkezésére álló kommunikáció lehetőségeit. Tekintettel arra, hogy a felperes közpénz/európai uniós forrás felhasználásával működik, tevékenységének kritizálhatóságához fokozott társadalmi érdek fűződik.
- [15] A perben érintett közlemény egy vélemény, egy kritika volt, mely a felperes szelektív jogvédelmi tevékenységére irányult. Ezt pedig felperesnek, mint közéleti tevékenységet végző, „közszerelői pozíciót” felvevő, és közpénzből működő szervezetnek túrníe kell, mint tevékenységének kritikáját.
- [16] Kiemelte, hogy a felperes büszke arra, hogy a kiszolgáltatottak védelme érdekében milyen gyakran, és milyen nagy hatékonysággal lép fel az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt, ennek alátámasztására konkrét eseteket is hoz. Ezen kiállítás mégsem volt megfigyelhető a 2006-os rendőrterror idején, minek nyomán álláspontja szerint az az állítás, hogy a felperes nem tett meg minden tőle telhetőt, más ügyekhez képest nem ment el a „falig” az érintettek védelmében, egy vélemény, amely, mint olyan nem alkalmas a jóhírnév megsértésére.
- [17] A sérelemdíj tekintetében utalt arra, hogy egyrészt annak mértéke, illetve a sérelem hatásai, szintén nem kerültek kellően kifejtésre. Ugyanakkor figyelemmel arra is, hogy éppen az elévülési idő határán lett benyújtva a kereset, bármilyen sérelemdíj megalapozatlan.
- [18] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az Igazságügyi Minisztérium (1051 Budapest, Nádor utca 22.) I. r. alperes a www.magyarhirlap.hu honlapon a <https://www.magyarhirlap.hu/belfold/20200907-erosen-kormanyfuggo-alcivilerzekenyseg> internetes linken 2020. szeptember 7. napján megjelent és a 2025. április 29. napjáig elérhető „Erősen kormányfüggő érzékenység” című cikkben a nagy nyilvánosság előtt megsértette a Magyar Helsinki Bizottság (1074 Budapest, Dohány utca 20. II/9.,) felperes jóhírnévhez való jogát azzal, hogy az I. r. alperes képviselőjeként Dr. Völner Pál valótlanul állította, hogy a Magyar Helsinki Bizottság a 2006-os véres rendőrrattak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben gyülekezési joggal összefüggésben, ekkor nem lépett fel. Megállapította hogy I. r. alperes a www.magyarhirlap.hu honlapon a <https://www.magyarhirlap.hu/belfold/20200915-kormanyfuggo-soros-erzekenyseg> internetes linken 2020. szeptember 15. napján megjelent és a 2025. április 29. napjáig elérhető „Kormányfüggő Sorosérzékenység” című cikkben megsértette a felperes jóhírnévhez való jogát azzal, hogy nyilatkozatában az I. r. alperes képviselőjeként Dr. Völner Pál valótlanul

állította, hogy a Magyar Helsinki Bizottság a 2006-os véres rendőráttak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben gyülekezési joggal összefüggésben.

Megállapította azt is, hogy az előbbi cikkben az I. r. alperes, képviselője révén azt a való tényt, hogy a Magyar Helsinki Bizottság nem képviselt ártatlanul meghurcolt személyt az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt abban a hamis színben tüntette fel, hogy az ártatlanul bántalmazott embereknek jogi segítséget és képviseletet nem nyújtott.

Kötelezte az I. r. alperest, hogy hivatalos oldalának kezdőlapján 24 órán keresztül, frissítéssel onnan el nem távolítható módon jelenítse meg a Fővárosi Törvényszék 3/B.P.20.422/2024/20. számú ítéletének megfelelően, hogy az Igazságügyi Minisztérium bocsánatot kér a Magyar Helsinki Bizottságtól azért, mert miniszterhelyettesként Dr. Völner Pál 2020. szeptember 7. napján az „Erősen kormányfüggő álcivil érzékenység” című, továbbá 2020 szeptember 15. napján a „Kormányfüggő Soros érzékenység” című, a magyarhirlap.hu portálon megjelent cikkekben valótlanul állította a Magyar Helsinki Bizottság 2006-os tevékenységéről azt, hogy a felperes nem lépett fel jogsértések sértettjei érdekében, nem hívta fel a nemzetközi szervezetek és a magyar igazságszolgáltatás szereplői figyelmét a jogsértésekre.

Kötelezte az I. r. alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 500.000 forint sérelemdíjat és annak 2024. február 14. napjától a kifizetés napjáig járó jegybanki alapkamattal egyező kamatát.

Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

Kötelezte az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 117.200 forint + Áfa perköltséget.

Rögzítette, hogy a fennmaradó illeték a Magyar Állam terhén maradt.

- [19] Rámutatott, hogy a felperes követelése nem évült el, ugyanis az első sérelmezett közlést tartalmazó cikk 2020. szeptember 7. napján jelent meg, a jogsértő helyzet pedig 2025. április 29. napjáig fenn állt.
- [20] Kifejtette, hogy a cikkekben alapvetően 3 állítás szerepelt, az egyik az, hogy a felperes a 2006-os véres rendőráttak, a gumilövedékek és a szemkilövetések idején egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben gyülekezési joggal összefüggésben. Azonban a felperes által csatolt bizonyítékok alapján egyértelműen megállapítható, hogy ez valótlan, az F/10 és F/11 alatt csatolt iratok tanúsága szerint. Az érintett jogsértéseket vizsgáló bizottság jelentése alapján egyértelmű, hogy a felperes név szerint többször is említésre került. Ugyancsak az állítás valótlanágát támasztják alá az ENSZ bizottságainak címzett ugyanezen témában tett felperesi jelentések.
- [21] A fenti állítás így valótlan, az sérti a felperes jóhírét, aki elsődleges tevékenységi területének tartja a jogállam védelmét, a menekülők jogvédelmét, a rendőri tevékenységnek emberi jogi ellenőrzését. Ez az állítás a felperes szavahihetőségét is negatívan befolyásolja, azaz sértő a számára.
- [22] A „náluk az érzékenység kormány függő, ahogy Soros fütyül, úgy ugrálnak” közlés vonatkozásában rámutatott, hogy ez egyfajta képi megjelenítése annak, hogy valaki kiszolgálja a másikat. Egy politikai címke, tulajdonképpen egy közhely, mely egy politikai véleménynyilvánításnak minősül. Meghallgatta tanúként dr. Völner Pált, aki egyértelműen úgy nyilatkozott, hogy a perbeli interjú politikai nyilatkozatként kívánta tenni, így nem valósult meg a felperes jóhírnevének sérelme, ezért a keresetet e körben elutasította.
- [23] A harmadik közlés „A TASZ és a Magyar Helsinki Bizottság sem képviselt egyetlen ártatlanul meghurcolt személyt az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt.” szintén arra utal, hogy a

felperes az általa hirdetett tevékenységét kirívón elmulasztja, adott esetben politikai hovatarozás okán. Azonban az már nem szerepelt a nyilatkozatban, hogy a felperes azért nem fordulhatott az Emberi Jogok Európai Bíróságához, mert az ottani eljárási szabályok ezt kizárják, amennyiben ugyanis nemzeti hatóságok, bíróságok előtt a jogsérelem orvoslásra kerül, az ügyet nem lehet tovább vinni ezen bíróság elé, az ilyen panasz elfogadhatatlan. Ez a nyilatkozati kontextusban hitelteleníti a felperes tevékenységét és szavahihetőségét egyaránt, mindezek okán pedig még közszereplői mivoltában is alkalmas a jóhírnevének csorbítására.

- [24] A fentiek alapján megállapítható, hogy a felperes kiállt a jogsértések kapcsán az áldozatok mellett és a gyülekezési jog védelmében is. Az állítás, még ha valós tényről közöl is, alkalmas a felperes jóhírnevének megsértésére, mert olyan színben tünteti fel a felperest, mint aki az általa hirdetett tevékenységét kirívóan elmulasztja, és aki büszke arra, hogy a kiszolgáltatottak védelmében milyen gyakran, és milyen nagy hatékonysággal lép fel az Emberi Jogok Európai Bírósága előtt.
- [25] Az elégtételadás iránti kérelemnek pontosítva adott helyt. Azt, hogy az alperesi képviselő szándékosan állított jobb tudomásával ellentétes tényről, a felperes kétséget kizáróan bizonyítani nem tudta. Dr. Völner Pál tanúvallomása szerint az EJEB eljárási szabályról nem volt pontos ismerete. Mindezek alapján nem állapítható meg a szándékosság, inkább pontatlan ismeretek alapján előadott nyilatkozatról van szó, a politikai vita hevében megszületett megnyilvánulásról.
- [26] A sérelemdíj mértékének megállapítása során figyelembe vette, hogy a cikk 2020-ban jelent meg. A jogsértés súlya a politikai csatározások körében nem tekinthető kirívó mértékűnek. A felróhatóság a politikai töltet miatt (egy kemény válasz egy felvetésre) nem lehet kérdés. A jogsértés hatása pedig nem lehetett számottevő, mivel felhívásra sem tudott olyan példát felhozni a felperes, hogy a cikk kapcsán kialakult értékítélet negatívan befolyásolta volna az ügyfeleit vagy támogatóit.
- [27] A felperes kamatkövetelését 2024. február 14. napját megelőző időszakra elutasította, mivel a korábbi, hasonló tárgyú per után is egy év elteltével indította meg jelen peres eljárást a felperes, holott az alperes pontos megjelölésével az első eljárást is folytathatta volna, így nem feltétlenül az alperes késedelme az, hogy nem megfelelő alperessel szemben indított eljárást a felperes.
- [28] A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.
- [29] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes, valamint az alperes nyújtott be fellebbezést.
- [30] A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperes keresete szerinti marasztalását kérte, a másodfokú perköltségének felszámítása mellett.
- [31] A felperes függetlenségének hiányára vonatkozó alperesi álláspont ténykérdés. Az, hogy bármilyen donor utasításának megfelelően járna el, alapvetően kérdőjelezi meg a független és pártatlan működését, ami a tevékenységének alapja. Nem hajt végre utasításokat semmilyen adományozótól, hanem elvei és tevékenységei mentén pályázik forrásokra. Azon közlés, hogy tevékenysége „kormányfüggő”, szintén nem bír semmilyen vékony ténybeli alappal. Ténykedése alatt minden egyes kormányzat tevékenységét kritizálta, amennyiben az megsértette a tevékenységi körébe tartozó emberi jogokat. Nem bír jelentőséggel dr. Völner Pál állítása, hogy a nyilatkozatát politikainak szánta, hogy annak a közbeszédben tálatl valótlanágát utólag hogyan kívánja címkézni és miként kívánja a felelősségét menteni.

- [32] Az elsőfokú bíróság a 3. sorszámú végzésében utalt arra, hogy a valóság esetleges megállapítását az ítélet indokolásában végzi el. Nincs eljárásjogi vagy más törvényes akadálya a való tények megállapításának az ítélet rendelkező részében. Az elsőfokú bíróság ezen kérelmét úgy utasította el, hogy elmaradt annak indokolása. Megjegyezte, hogy a 2006. őszére vonatkozó tevékenységét egyébként az elsőfokú bíróság helyesen sorolja fel.
- [33] Dr. Völner Pál állításai tudatosan valótlanok voltak, melyek másként nevezve hazugságok, melynek türéseire nem köteles. Szándékosan tüntette fel a felperesi szervezetet olyan valótlan színben, hogy noha lehetősége lett volna mégsem fordult az Emberi Jogok Európai Bíróságához a 2006-os eseményekkel összefüggő gyülekezési ügyben. Hivatkozott e körben arra, hogy dr. Völner Pál ismerte az EJEB szabályait, azt is tudta, hogy ki kell méríteni a hazai jogorvoslatokat, ez a panasz benyújtásának feltétele. Előkészített anyagokat tanulmányozott a cikkek előtt is, másrészt maga is képzett jogász, aki pontosan tudta, hogy ha valaki a hazai jogi eljárásokat megnyeri, nem fordulhat nemzetközi bírósághoz. Vagyis az alperesi törvényes képviselő hazudott. Szó sem lehet vita hevéről, hiszen a két perbeli írás között is több mint egy hét telt el. Az alperesi képviselő pedig már évtizedes tapasztalattal rendelkező politikus közszereplő, így rutinnal rendelkezett a nyilvános kommunikáció terén.
- [34] A közhatalomért folyó politikai csatározásoknak nem részese, nem törekszik politikai hatalom megszerzésére.
- [35] A megítélt fél millió forint sérelemdíj egy havi átlagjövedelmet sem ér el, nem áll arányban a jogsértéssel. Az általa kért sérelemdíj összegének megállapításához nincs szükség annak bizonyítására sem, hogy ténylegesen ügyfelet vagy donort veszített volna el. Ebben az esetben a sérelemdíj alappal lenne a követelt összeg többszöröse. Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta a sérelemdíj magánjogi szankciós jellegét is.
- [36] Tévedett akkor is, amikor csak a jelen perbeli keresetlevél benyújtásától ítélte meg kamatot, nem pedig a károkozás napjától. Ez kontra legem jogalkalmazás és aggályos, hogy a kamatkövetelés kezdő időpontját az elsőfokú bíróság önkényesen jelölte ki.
- [37] Tévedett, amikor a perköltséget megosztotta a felek között, ha csak 1/3 arányban lenne pernyertes, akkor is rendkívül visszafogott a keresetében követelt teljes sérelemdíj és a szerződés szerinti perköltségigénye.
- [38] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérte.
- [39] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen minősített egyes nyilatkozatokat tényállításnak, illetőleg nem vette figyelembe a felperes közéleti szereplését, valamint a közügyek megvitatásának megvalósulását. Az ügy alapját képező közlések közéleti vita kontextusában értelmezendők, azok politikai természetű közéleti vitában elhangzott kijelentések, amelyek közül az „érzékenysége kormányfüggő”, továbbá az „ahogy Soros fűtyül, úgy ugrálnak” közlések értékítéletek, nem pedig bizonyítható tényállítások.
- [40] Hivatkozott az Alkotmánybíróság, valamint az EJEB gyakorlatára, amely alapján kiemelte, hogy a felperes, mint a közéletet aktívan befolyásoló, közpénzből működő jogi személy kritizálhatósága nemcsak a szólásszabadság védelmének tartalmából következik, hanem kiemelt társadalmi érdek is. Álláspontja szerint a bíróságoknak tartózkodniuk kell a publicisztikai túlzás igazságtartalmának igazoltatásától. Az úgynevezett „Sorosozás” nyelvi

fordulatként, politikai címkeként a magyar politikai beszédben bevett metaforikus minősítés, nem tételes tényközlés. A jelen ügyben a teljes szövegösszefüggés a közpolitikai bírálat irányába mutat, ami alatt az értékítélet dominancia egyértelmű. A felperes az utóbbi években markáns politikai tartalmú véleményeket fogalmaz meg, mely tevékenysége kilépett a klasszikus érdekvédelmi szerepkörből. Politikai autorként beszállva a politikai vita folyamatába pedig kritizálható, személyiségi jogai pedig mint minden politikai szereplőnek korlátozhatók.

- [41] A valótlan tény állítása és a való tény hamis színben való feltüntetése körében rámutatott, hogy az utóbbi nem akkor áll fenn, ha a véleménye a valós tényt saját értékelésével kapcsolja össze, hanem ha a közlés a valós tényt olyan kiegészítő körítéssel társítja, amely az olvasót megtéveszti. A hamis színben feltüntetés nem kritikai minősítés, hanem a tényszerű torzító közlés kategóriája. Amennyiben az értékítélet a tényekből logikailag levezethető, az védelem alatt áll. A jogvitában érintett közlemények véleményt fejeznek ki egy politikai vitában, nem pedig tényeket tüntetnek fel hamis színben.
- [42] A közügyek vitájában megengedett erős, sarkos nyelvezet önmagában nem elegendő a nem vagyoni sérelem vélelmezésére. A közlések politikai vitában hangzottak el, szándékosság megállapítására nincs alap, tényleges hátrányt a felperes nem valószínűsített. Ezek a szempontok a jogkövetkezmények mérséklése, végső soron mellőzése felé mutatnak. Amennyiben a bíróság szankcionálja az ilyen jellegű megnyilvánulásokat, a közéleti vitát fogja vissza. Még részbeni jogsértés feltételezése mellett is az elégtételadás médiumának az eredeti közlés felületére kell szorítkoznia. A tágabb körű, más felületeken előírt közzététel aránytalan és tárgyidegen, nem is képes azonos célközönséghez eljutni.
- [43] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az alperes fellebbezésének elutasítását kérte.
- [44] Álláspontja szerint az alperes túlzott jelentőséget tulajdonít a közéleti szereplésének, másfelől azt félreértelmezi. Nem gyakorol közhatalmat, nem lát el közfeladatot. A közügyek megvitatásában való részvétele során tűrési kötelessége nem azonos a közfeladatot ellátó, közhatalmat gyakorló személyekével. Nem tudja magát olyan hatékonyan megvédeni az őt ért valótlan és jóhírnevet is sértő állítások ellen, mint egy központi költségvetési szerv. A jóhírneve sokkal inkább szorul védelemre, mint például az alperesé.
- [45] A tevékenységi körében a közhatalmat illető kritikáját következetes függetlenséggel, szakmai alapon fejti ki. E jogával élve azonban nem lesz bármilyen politikai vita alanya, különösen nem válik egyenrangúvá a közhatalom megragadását vagy megtartását célul kitűző személyekkel. Az alperes az ellenkérelmében őt a legnagyobb tolerancia szintre emeli. Nem vitatja a közügyben kifejtett tevékenységének kritizálhatóságát, azonban ez nem lehet korlátlan. Hivatkozott e körben az EJEB és az AB gyakorlatára, amely szerint, mint jogvédő szervezet akármilyen rágalomnak passzív tárgya nem lehet.
- [46] Az alperesi képviselő kijelentéseinek nem volt ténybeli alapja. A peresített mondatok semmilyen módon nem járultak hozzá a közéleti vitához. Az alperes egyetlen ponton sem ismeri el, hogy volt törvényes képviselője valótlan állítást. Az alperes gyakorlatilag amellet érvel, hogy a felperesnek bármit, következmény nélkül kell elviselnie. E körben azonban nem cáfolja azon bírói gyakorlatot, hogy senki sem köteles tűrni a szándékos, jóhírnevet sértő valótlan tényállításokat.
- [47] Az elégtételadásnak nem kell a jogsértéssel azonos felületen és módon megtörténnie.

- [48] A felperes fellebbezése részben megalapozott, az alperes fellebbezése nem megalapozott.
- [49] A Fővárosi Ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság az ítélete rendelkező részében a jogsértés megtörténtének megállapítása során elírást vétett a 2020. szeptember hó 7. napján megjelent cikk címe vonatkozásban, ugyanis az a keresetlevél melléklete szerint ténylegesen „Erősen kormányfüggő álcivil érzékenység”. A helyes címet rögzítette egyébként az elégtételadás elrendelése során és az ítéletének [5] bekezdésében az elsőfokú bíróság.
- [50] A fentiek alapján megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság elírási hibát vétett, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének Pp. 352. § (1) bekezdése szerinti kijavítása volt szükséges, amelyet a másodfokú bíróság a jelen, fellebbezéseket érdemben elbíráló határozatában a Pp. 353. §-a alapján kijavított.
- [51] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre egyébként a fellebbező felek sem hivatkoztak. A másodfokú bíróság ezért a Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az alábbiak szerint részben megváltoztatta.
- [52] A jogvita elbírálása során értékelni volt szükséges Magyarország Alaptörvényének rendelkezéseit, annak a VI. cikk (1) bekezdésének, a IX. cikkének előírásait. A jóhírnév védelméhez való joghoz és a véleménynyilvánítás szabadságához kapcsolódó jogvita okán, az alapjogok kollíziója folytán szükséges az Alkotmánybíróság e körben kialakult gyakorlatát is figyelembe venni.
- [53] Az Alkotmánybíróság alakította ki azt az alapjogi tesztet, amelyet vizsgálva lehet megállapítani, hogy az adott esetben a véleménynyilvánítási szabadságot vagy az érintett jóhírnevét kell-e előtérbe helyezni [3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat]. Ennek során elsőként azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés közügyben való megszólalást jelent-e, tehát a közügyek szabad megvitatásával áll-e összefüggésben. Amennyiben a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi [13/2014. (IV. 18.) AB határozat]. A következő kérdés, amiben a bíróságnak döntenie kell, az az, hogy a közöltek tényállításnak vagy értékítéletnek minősülnek-e. Végül pedig azt kell vizsgálni, hogy a korlátozás nem lépte-e túl a véleménynyilvánítás határát: a véleményszabadság már nem nyújt védelmet az olyan öncélú a közügyek vitatásának körén kívül eső, így a magán-, vagy családi élettel kapcsolatos közlésekkel szemben, amelyek célja pusztán megalázás, illetve a bántó vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása. Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság habár elmulasztotta ezen alapjogi teszt nyomán követhető elvégzését, az ítéletének [64] bekezdésében ténylegesen hivatkozott az úgynevezett alapjogi teszt egyik lépcsőfokára.
- [54] A fentiek alapján az ügyben elsőként a közlések megítélése során arról kellett döntenie, hogy az közügyekben való megszólalást jelent-e, közérdekű vitában kifejtett álláspontot tükröz-e, vagyis a közügyek szabad vitatásával áll-e összefüggésben.
- [55] Az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban elvi érveléssel rögzítette, miszerint a nyilvános közlés megítélése során „mindenekelőtt arra kell tekintettel lenni, hogy mivel a politikai véleményszabadság fókuszában elsősorban maguk a közügyek, nem pedig a közszereplők állnak, a közügyekre vonatkozó szólnak mindegyike fokozott védelem alá

tartozik” {7/2014. (III. 7.) AB határozat Indokolás [47]}.

- [56] A perbeli írás aktualitását egy törvény és az azzal kapcsolatosan érkezett kritikai észrevételek – köztük a felperesé – képezték. Egy jogszabály megfelelése körül kialakult álláspontok, azok ütköztetése, az előterjesztő ezzel kapcsolatos megnyilatkozása pedig közérdeklődésre tart számot, a közügyek vitáját érinti, ezért a véleménynyilvánítás szélesebb körű védelmét élvezi. A felperes éppen a szabadságjogok területén végez érdekvédelmi tevékenységet, az általa meghatározott célok és a széles nyilvánosság előtti fellépése, a türesei kötelezettsége a közéleti szereplőkhöz hasonlóvá válik, a személyiségi jogai védelmének határvonalai általánosságban nagyobb mértékben zsugorodnak.
- [57] Ezt követően azt volt szükséges vizsgálni, hogy a sérelmezett megnyilvánulások értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthetők-e, ugyanis a „véleményszabadság gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Vagyis e minősítésnek azért kell összhangban állnia az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleményszabadság követelményeivel, mert egyben döntően és közvetlenül befolyásolja annak határait is, így az alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [40]}.
- [58] Az Alkotmánybíróság továbbá azt is rögzítette, hogy a „közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és objektív módon nem igazolható. Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Míg az értékítéletet megjelenítő vélemények nagyobb toleranciát követelnek, addig a tényeket állító, avagy híresztelő kifejezések esetében fokozottabb gondosság követelhető meg.” {3051/2022. (II. 11.) AB határozat Indokolás [45]}. Az Alkotmánybíróság többször is rögzítette, hogy „[a]z adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e” {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat Indokolás [25]}.
- [59] Az alapjogi teszt ezen lépcsőfokának vizsgálata során jelentőséget kellett tulajdonítani a sérelmezett közlések szöveggörnyezetének, a tényleges mondanivalójuknak. Azonban a PK 12. számú állásfoglalás alkalmazása során azt is értékelni volt szükséges, hogy a jogvitában immár csak az alperes képviselőjének közléseit volt szükséges vizsgálni, tehát azokat, amelyek egyértelműen tőle származnak, az írásokban idézőjelben vannak, ugyanis az alperes csak ezekért tartozik felelőséggel, az írás egyéb részeiért nem.
- [60] A másodfokú bíróság ezen vizsgálatot elvégezte és osztotta az elsőfokú bíróság értékeléseit a körben, hogy az egyes sérelmezett közlések tényállítások vagy értékítéletek. E körben helyesen értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a felperesi „[é]rzékenység kormányfüggő, ahogy Soros fütyül, úgy ugrálnak” közlést értékítéletnek szükséges minősíteni. Ezen közlés a felperes tevékenységét, a jogvédő szervezetként való fellépésének intenzitását minősíti, az ilyen jellegű véleménynyilvánításokat pedig a felperesnek a fokozott türesei kötelezettsége okán tűrnie kell.
- [61] A bizonyíthatósági teszt alkalmazása alapján helytállóan minősítette tényállításnak az elsőfokú bíróság a „nem lépett fel” és „egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állam szemben a gyülekezési joggal összefüggésben” közléseket, ugyanis annak igazsága, hogy a felperes fellépett-e jogvédő szervezetként a 2006-os őszi események kapcsán, kezdeményezett-e ilyen

jellegű eljárást, ellenőrizhető. E körben az alperest terhelte volna a bizonyítás, azonban bizonyítási indítványt nem terjesztett elő. Ellenkezőleg, a felperes által benyújtott okirati bizonyítékok azt támasztják alá, hogy a felperes a 2006-os őszi eseményekkel kapcsolatosan is végzett érdekvédelmi tevékenységet, a magyar állammal szemben is fellépett.

- [62] Szintén helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a „Kormányfüggő Soros-érzékenység” című írásban megjelent nyilatkozatában az alperes azt a való tényt, hogy a 2006-os eseményekkel kapcsolatosan a felperes az EJEK előtt eljárást nem indított, abban a hamis színben tüntette fel, hogy nem lépett fel ezen eseményekkel kapcsolatosan. Ezzel szemben a nem vitatott perbeli adatok alapján ennek oka az volt, hogy az általa képviselt személyek a nemzeti jogorvoslati eszközök igénybevételével érvényt szereztek jogaiknak. E körben a másodfokú bíróság visszautal az elsőfokú bíróság ítéletének [68] bekezdésében írtakra.
- [63] A hamis tények önmagukban nem állnak alkotmányos védelem alatt. A közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága ugyanis a valónak bizonyult tények tekintetében korlátlanul, míg a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben már csak akkor véd, ha a híresztelő nem tudott a hamisságról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [31]}.
- [64] Az alperes a perben nem hivatkozott ezen mentesülési okokra, így a véleménynyilvánítás szabadságának előtérbe kerülésére sem hivatkozhat megalapozottan.
- [65] A közlések egyértelműen alkalmasak a felperes társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására, ugyanis azt állítják valótlanul róla, hogy jogvédő szervezetként egy tömeges jogsértésekkel terhelt időszakban nem lépett fel a sérelmet szenvedettek érdekében.
- [66] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság érdemben helytállóan állapította meg a jogsértések megtörténtét a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:51. § (1) bekezdés a) pontja alapján. A másodfokú bíróság azonban indokoltnak tartotta a kereseti kérelem határain belül azt átszövegezni, ugyanis azáltal válik egyértelművé, hogy a felperes vonatkozásában az alperes azt állította valótlanul, hogy passzív magatartást tanúsított a 2006-os eseményekkel kapcsolatosan, továbbá egyetlen eljárást sem kezdeményezett a magyar állammal szemben, ezt meghaladóan indokolatlan feltüntetni abban a felek elnevezését és székhelyét, továbbá az írások online elérhetőségét, adatait. A Fővárosi Ítéletábla az átfogalmazás során az [50] bekezdés szerinti kijavítást is elvégezte.
- [67] A felperes érvelésével szemben a valóság közzétételére ebben a pertípusban a bírói gyakorlat szerint nincs lehetőség, ellentétben a sajtó-helyreigazítás iránt indított perrel. A Ptk. 2:51. §-a szerinti objektív jogkövetkezmények sem tartalmazznak ilyen jellegű szankciót, ezért e körben helytállóan került elutasításra a felperes keresete.
- [68] A Ptk. 2:51. § (1) bekezdés c) pontja szerinti elégtételadás keretében a Fővárosi Ítéletábla a 3/2024. Jogegységi határozathoz igazodva állapította meg annak szövegét azzal, hogy a levél nyilvánosságra hozatalának lehetővé tételével a felperesnek lehetősége van azon nyilvánosság eléréséhez is, amely szükséges ezen szankció törvényi céljának eléréséhez. Figyelemmel kellett arra is lenni, hogy az eredeti felületen – az alperes személye miatt – már nem volt elrendelhető a közzétételi kötelezettség. Az elsőfokú bíróság által meghatározott terjedelem meghaladja a bírósági gyakorlatban elfogadottakat és az olyan részeket is tartalmaz, amelyek vonatkozásban nem került sor a jogsértés megtörténtének megállapítására.

- [69] A sérelemdíj mértékének meghatározása során az elsőfokú bíróság megállapításaival a másodfokú bíróság csak részben értett egyet. Nem kellően értékelte azt az elsőfokú bíróság, hogy a jogsértő nyilatkozatot az alperes nevében egy magas beosztású, az adott területért felelős személy tette, nagy nyilvánosság előtt, a jogsértő közlések pedig évekig elérhetőek voltak, illetve szem előtt kellett tartani a sérelemdíj magánjogi büntetés szankciós célját is. Az 1.000.000 forintos sérelemdíj a felperes által feltárt sérelmekhez igazodik, ennél nagyobb mértékű sérelemdíj indokoltságát a felperes nem bizonyította. A sérelemdíj 1.000.000 forintos összegre való felemelése az ítélethozatalkori fennálló értékviszonyokhoz igazodik, az megfelel a jelenlegi bírói gyakorlatnak, nem volt szükséges a Ptk. 6:534. § alkalmazására és a felperes a kereseti kérelmében megjelölt kamatkövetelési kezdő időponttal ténylegesen maga sem kérte ezen korrekció alkalmazását.
- [70] Az elsőfokú bíróság tévesen határozta meg a késedelmi kamatkövetelés kezdő időpontját, az a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése és a 6:532. §-a alapján a felperes által igényeltnek megfelelően, a második írás közzétételéhez igazodik, mértékét pedig a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése határozza meg.
- [71] Másodfokú bíróság döntése következtében a pernyertesség-pereszteség aránya az elsőfokú eljárásban 2/3-1/3 arányú a felperesre kedvezőbben, a tényleges pernyertessége így a felperesnek 1/3 arányú volt, ezért nem volt indokolt az elsőfokú bíróság által meghatározott perköltség felemelése, ugyanis az már elérte az ezen arányhoz igazodó mértéket.
- [72] A másodfokú eljárásban a felperes fellebbezése részben volt megalapozott, az alperes fellebbezése ténylegesen nem volt megalapozott, ezért a másodfokú bíróság a fellebbezési eljárásban is 2/3-1/3 arányban vette figyelembe a pernyertesség-pereszteség arányát és így határozta meg az alperes által fizetendő perköltség mértékét a Pp. 83. § (2) bekezdésére figyelemmel, a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján.
- [73] Az eredménytelenül fellebbező alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja, a részben eredménytelenül fellebbező felperes az Itv. 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül, ezért a felmerült 120.600 forint fellebbezési eljárási illeték a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

Budapest, 2026. január 27.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Az aláírásában akadályozott
dr. Fintha-Nagy Péter László
előadó bíró helyett
dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró